

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X KADENCJA**

Warszawa, dnia 8 października 2021 r.

Druk nr 523

**KOMISJA PRAW CZŁOWIEKA,
PRAWORZĄDNOŚCI I PETYCJI**

**Pan
Tomasz GRODZKI
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Na podstawie art. 90d ust. 1 pkt 1 Regulaminu Senatu Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji wnosi o podjęcie postępowania w sprawie inicjatywy ustawodawczej dotyczącej projektu ustawy

o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy.

Do reprezentowania Komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy upoważniony jest pan senator Robert Mamątow.

W załączeniu przekazuję projekt ustawy wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący Komisji
Praw Człowieka, Praworządności i Petycji
(-) Aleksander Pociąg

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy

Art. 1. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2021 r. poz. 53, 472 i 1236) w art. 217c:

1) w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) może korzystać z aparatu telefonicznego, z uwzględnieniem § 2–3, na zasadach określonych w regulaminie organizacyjno-porządkowym wykonywania tymczasowego aresztowania, za zgodą organu, do którego dyspozycji pozostaje;”;

2) po § 2 dodaje się § 2a i 2b w brzmieniu:

„§ 2a. Jeżeli tymczasowo aresztowany ma ustanowionego albo wyznaczonego obrońcę, organ do którego dyspozycji tymczasowo aresztowany pozostaje, na wniosek obrońcy wydaje zarządzenie o bezterminowej zgodzie na wielokrotne korzystanie przez tymczasowo aresztowanego z aparatu telefonicznego w celu utrzymywania kontaktu z tym obrońcą, który złożył wniosek, i przesyła je niezwłocznie do dyrektora aresztu śledczego, w którym przebywa tymczasowo aresztowany. Zgoda jest skuteczna do czasu prawomocnego zakończenia postępowania, także w przypadku zmiany w toku postępowania organu, do którego dyspozycji tymczasowo aresztowany pozostaje, lub jednostki penitencjarnej, w której wykonywane jest tymczasowe aresztowanie. Przepis § 2 stosuje się.

§ 2b. Z chwilą zawiadomienia organu, do którego dyspozycji tymczasowo aresztowany pozostaje, o ustaniu stosunku obrończego, organ ten z urzędu wydaje zarządzenie o uchyleniu zarządzenia, o którym mowa w § 2a, i przesyła je niezwłocznie do dyrektora aresztu śledczego, w którym przebywa tymczasowo aresztowany.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Cel projektowanej ustawy

Projekt ustawy stanowi realizację postulatu zawartego w petycji P10–85/20 wniesionej do Senatu w dniu 31 lipca 2020 r. przez Naczelną Radę Adwokacką.

Autor petycji zwraca się do Marszałka Senatu o podjęcie przez Senat inicjatywy ustawodawczej zmierzającej do zmiany brzmienia art. 217c ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (zwanej dalej „k.k.w.”), który reguluje kwestię porozumiewania się tymczasowo aresztowanego ze swoim obrońcą za pośrednictwem aparatu telefonicznego.

W petycji postuluje się dodanie w art. 217c nowego przepisu, który zapewni osobie tymczasowo aresztowanej pełniejszą realizację prawa do obrony i zniesienie niektórych barier o charakterze techniczno-organizacyjnym w zakresie możliwości porozumiewania się z obrońcą za pośrednictwem aparatu telefonicznego.

Prawo osoby, przeciwko której toczy się postępowanie karne (włączając tymczasowo aresztowanego), do korzystania z pomocy obrońcy, również w zakresie swobodnych z nim kontaktów, ma swoje umocowanie konstytucyjne w art. 42 ust. 2 Konstytucji RP (zob. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 17 lutego 2004 r., SK 39/02, OTK–A 2004/2, poz. 7).

Prawo to stanowi wyraz realizacji prawa osoby tymczasowo aresztowanej do bycia traktowanym w sposób humanitarny (zob. P. Tarwacki, *Prawo dostępu zatrzymanego procesowo do uprawnionego prawnika jako gwarancja właściwego traktowania*, PWP 2008/59, s. 21). Prawo tymczasowo aresztowanego do porozumiewania się z obrońcą jako element prawa do obrony wynika także z art. 48 ust. 2 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, z art. 6 ust. 3 lit. b i c Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, z art. 14 ust. 3 lit. b i d Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych, jak również z treści zasady 18 Zbioru zasad mających na celu ochronę wszystkich osób poddanych jakiegokolwiek formie aresztowania bądź uwięzienia – rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ 43/173 z dnia 9 grudnia 1988 r.

2. Obecny stan prawny

W obowiązującym stanie prawnym zgodnie z przepisem art. 42 ust. 2 Konstytucji RP każdy, przeciw komu prowadzone jest postępowanie karne, ma prawo do obrony we wszystkich stadiach postępowania. Może on w szczególności wybrać obrońcę albo na zasadach określonych w ustawie korzystać z obrońcy z urzędu. W myśl art. 73 § 1 Kodeksu postępowania karnego oskarżony tymczasowo aresztowany może porozumiewać się ze swym obrońcą podczas nieobecności innych osób oraz korespondencyjnie.

Dodać należy, że w rozumieniu art. 8 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, korespondencją są różne sposoby komunikowania się, a zatem również rozmowa telefoniczna. W orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka pojęcie „korespondencja” interpretowane jest jako bezpośrednie komunikowanie się za pośrednictwem pisma lub środków technicznych z konkretnie oznaczonymi osobami (L. Garlicki [w:] *Konwencja o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności* T. I. Komentarza do art. 1–18, red. L. Garlicki, Warszawa 2010, s. 542).

Realizacja prawa do obrony jako prawa podstawowego, w aspekcie wykonawczym, w zakresie prawa tymczasowo aresztowanego do porozumiewania się ze swym obrońcą za pośrednictwem aparatu telefonicznego uregulowana jest całościowo w art. 217c k.k.w.

Zgodnie z przepisami art. 217c § 1 k.k.w. tymczasowo aresztowany:

- 1) może korzystać z aparatu telefonicznego, z zastrzeżeniem § 2 i 3, na zasadach określonych w regulaminie organizacyjno-porządkowym wykonywania tymczasowego aresztowania, za zgodą organu, do którego dyspozycji pozostaje;
- 2) nie może korzystać z innych środków łączności przewodowej i bezprzewodowej.

W myśl § 2, organ, do którego dyspozycji tymczasowo aresztowany pozostaje, wydaje zarządzenie o zgodzie na korzystanie z aparatu telefonicznego, chyba że zachodzi uzasadniona obawa, że zostanie ona wykorzystana:

- 1) w celu bezprawnego utrudniania postępowania karnego;
- 2) do popełnienia przestępstwa, w szczególności podżegania do przestępstwa.

Zgodnie z przepisem zawartym w § 3, w wypadku, gdy tymczasowo aresztowany pozostaje do dyspozycji kilku organów, wymagana jest zgoda każdego z nich, chyba że organy te zarządzają inaczej.

Stosownie do brzmienia przepisu § 4 na zarządzenie o odmowie wyrażenia zgody na korzystanie z aparatu telefonicznego tymczasowo aresztowanemu przysługuje zażalenie

do sądu, do którego dyspozycji pozostaje. Zażalenie na zarządzenie prokuratora rozpoznaje prokurator nadrzędny.

Zgodnie z art. 217c § 2 k.k.w. w ujęciu techniczno-organizacyjnym, realizacja prawa do korzystania z aparatu telefonicznego przez tymczasowo aresztowanego do kontaktu z obrońcą wymaga zmaterializowania się w postaci wydania przez organ, do dyspozycji którego tymczasowo aresztowany pozostaje, zarządzenia o wyrażeniu zgody na korzystanie z aparatu telefonicznego.

Rozwiązanie to, w sposób nieuzasadniony, ogranicza i odsuwa w czasie jego realizację, najczęściej z przyczyn techniczno-organizacyjnych.

Jak zaznacza wnoszący petycję, w praktyce odbywa się to w ten sposób, że po zastosowaniu tymczasowego aresztowania lub po zgłoszeniu się obrońcy w toku postępowania, w ramach którego stosowany jest areszt tymczasowy, obrońca występuje do organu procesowego do dyspozycji którego tymczasowo aresztowany pozostaje, z wnioskiem o wydanie zarządzenia o wyrażeniu zgody na korzystanie z aparatu telefonicznego przez tymczasowo aresztowanego w celu umożliwienia aresztowanemu utrzymywania kontaktu telefonicznego z obrońcą.

Następnie wniosek ten podlega rozpoznaniu przez organ, do dyspozycji którego tymczasowo aresztowany pozostaje. Brzmienie art. 217 § 2 k.k.w. przesądza o obowiązku organu procesowego wydania przedmiotowej zgody, chyba że zachodzą okoliczności wprost wskazane w tym przepisie, które wykluczają wydanie tej zgody. Organ ten nie może nie uwzględnić wniosku, jednak czas konieczny na podjęcie czynności techniczno-organizacyjnych związanych ze złożeniem, rejestracją, rozpoznaniem wniosku, a także fizycznym wydaniem zarządzenia i zgłoszeniem się z tym zarządzeniem do aresztu śledczego, znacznie ogranicza konstytucyjno-konwencyjne prawo tymczasowo aresztowanego do kontaktu telefonicznego z obrońcą.

Realizacja tego prawa doznaje także uszczerbku w sytuacji, w której dochodzi np. do zmian sygnatury akt sprawy, zmiany jednostki organizacyjnej prokuratury prowadzącej postępowanie lub sądu rozpoznającego sprawę, względnie zmiany jednostki penitencjarnej, w której wykonywane jest tymczasowe aresztowanie.

Wskazać również należy na sytuacje, w których areszt śledczy, organ i obrońca mają siedziby w różnych miejscowościach.

Najczęstszym przykładem utrudniającym kontakt telefoniczny tymczasowo aresztowanego z jego obrońcą jest przede wszystkim zmiana organu procesowego, do dyspozycji którego tymczasowo aresztowany pozostaje. Sytuacje takie występują np. w przypadku zmiany prokuratury prowadzącej postępowanie lub w przypadku zmiany właściwości miejscowej, rzeczowej lub funkcjonalnej sądu prowadzącego postępowanie.

W opisanych sytuacjach wymagane jest uzyskanie przez tymczasowo aresztowanego za każdym razem nowego zarządzenia o zgodzie na kontakt telefoniczny z obrońcą, albowiem administracja aresztów śledczych wymaga każdorazowo nowego zarządzenia. Zarządzenie to może być nadto ograniczone czasowo.

Zdaniem projektodawcy obecnie obowiązująca regulacja po pierwsze ogranicza realizację przysługującego prawa, wymaga dodatkowych czynności techniczno-organizacyjnych po stronie obrońcy lub osoby tymczasowo aresztowanej, ale przede wszystkim po stronie organu procesowego, które łączą się z koniecznością każdorazowego rejestrowania i rozpoznania wniosku oraz fizycznego wydania stosownego zarządzenia, w tym jego doręczenia. Utrzymywanie dotychczasowego stanu prawnego w tym zakresie jest całkowicie bezcelowe i nieuzasadnione.

3. Omówienie projektowanej regulacji

Projektowana regulacja przewiduje, że jeżeli tymczasowo aresztowany ma ustanowionego albo wyznaczonego z urzędu obrońcę, organ do którego dyspozycji tymczasowo aresztowany pozostaje, na wniosek tego obrońcy, wydaje i przesyła niezwłocznie do dyrektora aresztu śledczego, w którym przebywa tymczasowo aresztowany, zarządzenie o bezterminowej zgodzie na wielokrotne korzystanie przez tymczasowo aresztowanego z aparatu telefonicznego w celu utrzymywania kontaktu z obrońcą, który złożył wniosek.

Zgoda pozostaje skuteczna do czasu prawomocnego zakończenia postępowania, także w przypadku zmiany w toku postępowania organu, do którego dyspozycji tymczasowo aresztowany pozostaje lub jednostki penitencjarnej, w której wykonywane jest tymczasowe aresztowanie.

Z chwilą zawiadomienia organu, do którego dyspozycji tymczasowo aresztowany pozostaje, o ustaniu stosunku obrończego, organ z urzędu wydaje zarządzenie o uchyleniu

zarządzenia, o którym mowa w poprzedzającym przepisie i przesyła je niezwłocznie do dyrektora aresztu śledczego, w którym przebywa tymczasowo aresztowany.

Różnica pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym polega na tym, że w nowym stanie prawnym w pełni zabezpieczona będzie realizacja konstytucyjno-konwencyjnego prawa osoby tymczasowo aresztowanej do kontaktu telefonicznego z obrońcą poprzez wprowadzenie zgody na kontakt telefoniczny o charakterze bezterminowym oraz bez względu na właściwość rzeczową, miejscową lub funkcjonalną organu, do dyspozycji którego tymczasowo aresztowany pozostaje, oraz niezależnie od zmiany jednostki penitencjarnej, w której wykonywane jest tymczasowe aresztowanie. Nowe rozwiązanie uprości czynności techniczno-organizacyjne organu procesowego, odciążając organ procesowy od wykonywania dodatkowych czynności organizacyjnych, przede wszystkim konieczności rozpoznawania kolejnych wniosków w tym samym przedmiocie, a także usprawni realizację kontaktu telefonicznego tymczasowo aresztowanego z jego obrońcą.

Na marginesie należy wskazać, że projektowana zmiana stanu prawnego nie uniemożliwi nadzoru lub interwencji organu procesowego w zasady wykonywania tego prawa, w szczególności z perspektywy celu kontaktu telefonicznego, albowiem organ procesowy na każdym etapie postępowania będzie mógł kontrolować czy w sprawie nie nastąpiły negatywne przesłanki udzielenia przedmiotowej zgody, o których mowa w art. 217c § 2 pkt 1 i 2 k.k.w.

4. Konsultacje

Nadesłane w ramach konsultacji opinie i uwagi będą zamieszczone na senackiej stronie internetowej, natomiast oczekiwane skutki społeczne, gospodarcze i finansowe przedstawione są w Ocenie Skutków Regulacji.

5. Oświadczenie o zgodności z prawem Unii Europejskiej

Zakres przedmiotowy projektowanej ustawy, realizuje prawo oskarżonego do obrony, wskazane w art. 48 ust. 2 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (w tym wypadku materializujące się w postaci prawa tymczasowo aresztowanego do porozumiewania się z obrońcą telefonicznie), i jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Tytuł projektu: <i>ustawa o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy</i></p> <p>Przedstawiciel wnioskodawcy: senator Robert Mamątow</p> <p>Osoby odpowiedzialne za projekt w Biurze Legislacyjnym: Beata Mandylis, główny legislator, tel. 22 694 9340 w zakresie OSR: Katarzyna Majewska, główny ekspert, tel. 22 694 9259</p>	<p>Data sporządzenia: 6 października 2021 r.</p> <p>Źródło: petycja</p> <p>Nr druku: 523</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Do Senatu wpłynęła petycja (P10-85/20) z prośbą o podjęcie inicjatywy ustawodawczej zmierzającej do zmiany brzmienia art. 217c ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – *Kodeks karny wykonawczy* (zwanej dalej „k.k.w.”), który reguluje kwestię porozumiewania się tymczasowo aresztowanego ze swoim obrońcą za pośrednictwem aparatu telefonicznego.

Zgodnie z art. 217c k.k.w. tymczasowo aresztowany może korzystać z aparatu telefonicznego (...) za zgodą organu, do którego dyspozycji pozostaje; nie może korzystać z innych środków łączności przewodowej i bezprzewodowej. **Organ, do którego dyspozycji tymczasowo aresztowany pozostaje, wydaje zarządzenie o zgodzie na korzystanie z aparatu telefonicznego**, chyba że zachodzi uzasadniona obawa, że zostanie ona wykorzystana w celu bezprawnego utrudniania postępowania karnego lub do popełnienia przestępstwa, w szczególności podżegania do przestępstwa. Na zarządzenie o odmowie wyrażenia zgody na korzystanie z aparatu telefonicznego tymczasowo aresztowanemu przysługuje zażalenie do sądu, do którego dyspozycji pozostaje. Zażalenie na zarządzenie prokuratora rozpoznaje prokurator nadrzędny.

W praktyce odbywa się to w ten sposób, że po zastosowaniu tymczasowego aresztowania lub po zgłoszeniu się obrońcy w toku postępowania, w ramach którego stosowany jest areszt tymczasowy, obrońca występuje do organu procesowego do dyspozycji, którego tymczasowo aresztowany pozostaje, z wnioskiem o wydanie zarządzenia o wyrażeniu zgody na korzystanie z aparatu telefonicznego przez tymczasowo aresztowanego w celu umożliwienia mu kontaktu z obrońcą. Następnie wniosek podlega rozpoznaniu przez organ do dyspozycji, którego tymczasowo aresztowany pozostaje. Organ nie może nie uwzględnić wniosku, o ile nie zachodzą okoliczności wprost wskazane w art. 217 § 2 k.k.w. Jednakże **czas konieczny na podjęcie czynności techniczno-organizacyjnych** związanych ze złożeniem, rejestracją, rozpoznaniem wniosku, a także fizycznym wydaniem zarządzenia i zgłoszenia się z tym zarządzeniem do aresztu śledczego, **ogranicza prawo tymczasowo aresztowanego do kontaktu z obrońcą**. Realizacja powyższego prawa doznaje także uszczerbku w sytuacji, w której dochodzi np. do zmiany sygnatury akt sprawy, zmiany jednostki prokuratury prowadzącej postępowanie lub sądu rozpoznającego sprawę. Ponadto wydane zarządzenie może być ograniczone czasowo.

Należy wskazać, że prawo oskarżonego pozbawionego wolności do korzystania z pomocy obrońcy, w tym do swobodnego kontaktu z obrońcą za pośrednictwem aparatu telefonicznego, ma swoje umocowanie w Konstytucji RP, a także licznych aktach prawa międzynarodowego, m.in.: Karcie Praw Podstawowych UE, Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, Międzynarodowym Pakcie Praw Obywatelskich i Politycznych oraz rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ – Zbiór zasad mających na celu ochronę wszystkich osób poddanych jakiegokolwiek formie aresztowania bądź uwięzienia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt.

Rekomendowanym rozwiązaniem jest uzupełnienie art. 217c k.k.w. o przepis, zgodnie z którym jeżeli tymczasowo aresztowany ma ustanowionego albo wyznaczonego obrońcę, organ do którego dyspozycji tymczasowo aresztowany pozostaje, na wniosek tego obrońcy, **przesyła niezwłocznie z urzędu do dyrektora aresztu śledczego**, w którym przebywa tymczasowo aresztowany, **zarządzenie o bezterminowej zgodzie na wielokrotne korzystanie przez tymczasowo aresztowanego z aparatu telefonicznego w celu utrzymywania kontaktu z obrońcą**, który złożył wniosek. Zgoda jest skuteczna do czasu prawomocnego zakończenia postępowania, także w przypadku zmiany w toku postępowania organu, do którego dyspozycji tymczasowo aresztowany pozostaje lub jednostki penitencjarnej, w której wykonywane jest tymczasowe aresztowanie.

Oczekiwany efektem regulacji będzie zapewnienie osobie tymczasowo aresztowanej pełnej realizacji prawa do obrony w zakresie porozumiewania się z obrońcą za pośrednictwem aparatu telefonicznego, a także usprawnienie realizacji kontaktu osoby tymczasowo aresztowanej z jego obrońcą. Ponadto przyjęte rozwiązanie uprości czynności techniczno-organizacyjne organu procesowego, odciążając go od wykonywania dodatkowych czynności związanych z rozpoznaniem wniosku, w tym konieczności rozpoznawania wniosków w tym samym przedmiocie.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym (...) podejrzani lub oskarżeni powinni mieć prawo do porozumiewania się z reprezentującym ich adwokatem. Takie porozumiewanie jest możliwe na każdym etapie, również przed skorzystaniem z prawa do spotkania z tym adwokatem. Państwa członkowskie mogą wprowadzić praktyczne rozwiązania dotyczące czasu trwania, częstotliwości i sposobów takiego porozumiewania – w tym w odniesieniu do korzystania z wideokonferencji i innych technologii komunikacyjnych umożliwiających takie porozumiewanie. Rozwiązania te powinny pozostawać bez uszczerbku dla skutecznego wykonywania prawa podejrzanych lub oskarżonych do porozumiewania się ze swoim adwokatem oraz dla istoty tego prawa.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt.

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Osoby tymczasowo aresztowane	W 2020 r. sądy zastosowały tymczasowe aresztowanie w 19 625 przypadkach. Łączna liczba osób tymczasowo aresztowanych w sprawach pozostających w toku i w zakończonych postępowaniach przygotowawczych w 2020 r. wyniosła 22 558 .	Prokuratura Krajowa w Warszawie	Jeżeli tymczasowo aresztowany ma ustanowionego albo wyznaczonego obrońcę, organ do którego dyspozycji tymczasowo aresztowany pozostaje, na wniosek obrońcy, przesyła niezwłocznie z urzędu do dyrektora aresztu śledczego, w którym przebywa tymczasowo aresztowany, zarządzenie o bezterminowej zgodzie na wielokrotne korzystanie przez tymczasowo aresztowanego z aparatu telefonicznego w celu utrzymywania kontaktu z obrońcą.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych.

(ceny stałe z 2021 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania:

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja będzie miała pozytywny wpływ na sektor finansów publicznych (budżet państwa), gdyż przyjęte rozwiązanie uprości czynności techniczno-organizacyjne organu procesowego, odciażając go od wykonywania dodatkowych czynności związanych z rozpoznaniem wniosku, w tym konieczności rozpoznawania wniosków w tym samym przedmiocie, oraz fizycznego stosowania zarządzenia, w tym jego doręczenia. Biorąc jednak pod uwagę, że skala zjawiska nie jest duża, regulacja nie spowoduje uwolnienia zasobów w sensie ekonomicznym, a jedynie lepsze ich wykorzystanie bez konsekwencji w zmianie wydatków budżetu państwa.
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2021 r.)	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0	
	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0	

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.</p> <p>Projektowana regulacja będzie miała pozytywny wpływ na obywateli, w szczególności osoby tymczasowo aresztowane poprzez zapewnienie im pełnej realizacji prawa do obrony w zakresie porozumiewania się z obrońcą za pośrednictwem aparatu telefonicznego, a także usprawnienie realizacji kontaktu osoby tymczasowo aresztowanej z jego obrońcą.</p>
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy.

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary.

☐ środowisko naturalne
☐ sytuacja i rozwój regionalny
☐ inne: | ☐ demografia
☐ mienie państwowe | ☐ informatyzacja
☐ zdrowie |
|--|--|---|

Omówienie wpływu Brak wpływu.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie przewidziano.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.).

Brak.

.....

Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu

.....